

Orfické zlomky

Diels-Kranz 1 B

B 1 = Platón, Philebus 66c

‘έκτηι δ’ έν γενεᾷ’, φησίν Ὀρφεύς, ‘καταπαύσατε κόσμον ἀοιδῆς’, ἀτὰρ κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος έν έκτηι καταπεπαυμένος εἶναι κρίσει.

B 2 = Platón, Cratylus 402bc

ὥσπερ αὖ Ὅμηρος ‘Ὀκεανόν τε θεῶν γενεσίν’ φησιν ‘καὶ μητέρα Τηθύν’ (Ξ 201). οἶμαι δὲ καὶ Ἡσίοδος (Theogonia 337). λέγει δέ που καὶ Ὀρφεύς ὅτι

Ὀκεανὸς πρῶτος καλλίρροος ἦρξε γάμοιο,
ὅς ἄ κασιγνήτην ὁμομήτορα Τηθύν ὄπυιεν.

B 3 /1 = Platón, Cratylus 400bc

καὶ γὰρ σῆμα τινές φασιν αὐτὸ εἶναι τῆς ψυχῆς [τὸ σῶμα], ὡς τεθαμμένης έν τῶι νῦν παρόντι· καὶ διότι αὖ τούτῳ σημαίνει ἅ ἂν σημαίνῃ ἢ ψυχῆ, καὶ ταύτῃ σῆμα ὀρθῶς καλεῖσθαι. δοκοῦσι μέντοι μοι μάλιστα θέσθαι οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα τοῦτο τὸ ὄνομα ὡς δίκην διδούσης τῆς ψυχῆς, ὧν δὴ ἔνεκα δίδωσιν, τοῦτον δὲ περίβολον ἔχειν, ἵνα σώιζῃται, δεσμοτηρίου εἰκόνα. εἶναι οὖν τῆς ψυχῆς τοῦτο, ὥσπερ αὐτὸ ὀνομάζεται, ἕως ἂν ἐκτείσῃ τὰ ὀφειλόμενα, ‘σῶμα’, καὶ οὐδέν δεῖν παράγειν οὐδὲ έν γράμμα.

B 3 /2 = Filoláos B 14 in: Kléméns Alex., Stromata III, 17 ,1

ἢ ἄξιον δὲ καὶ τῆς Φιλολάου λέξεως μνημονεῦσαι· λέγει γὰρ ὁ Πυθαγόρειος ὧδε·
„μαρτυρέονται δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θεολόγοι τε καὶ μάντιες, ὡς διὰ τινος τιμωρίας ἅ ψυχὰ τῶ σώματι συνέζευκται καὶ καθάπερ έν σήματι τούτῳ τέθραπται.“

Cfr. Filoláos B 15.

B 4 = Platón, Respublica II,6; 363c-d

Μουσαῖος δὲ τούτων νεανικώτερα τάγαθὰ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ παρὰ θεῶν διδῶσιν τοῖς δικαίοις· εἰς Ἄιδου γὰρ ἀγαγόντες τῶι λόγῳ καὶ κατακλίναντες καὶ συμπόσιον τῶν ὀσίων κατασκευάσαντες ἐστεφανωμένους ποιοῦσι τὸν ἅπαντα χρόνον ἤδη διάγειν μεθύοντας, ἠγησάμενοι κάλλιστον ἀρετῆς μισθὸν μέθην αἰώνιον. οἱ δ' ἔτι τούτων μακροτέρους ἀποτίνουσιν μισθοὺς παρὰ θεῶν· παῖδας γὰρ παίδων φασὶ καὶ γένος κατόπισθεν λείπεσθαι τοῦ ὀσίου καὶ εὐόρκου. ταῦτα δὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐγκωμιάζουσιν δικαιοσύνην· τοὺς δὲ ἀνοσίους αὖ καὶ ἀδίκους εἰς πηλὸν τινα κατορύττουσιν ἐν Ἄιδου καὶ κοσκίνῳ ὕδωρ ἀναγκάζουσι φέρειν ἔτι τε ζῶντας εἰς κακὰς δόξας ἄγοντες.

B 5 = Platón, Respublica II,7; 364e-365a

βίβλων δὲ ὄμαδον παρέχονται Μουσαίου καὶ Ὀρφέως, Σελήνης τε καὶ Μουσῶν ἐκγόνων, ὡς φασί, καθ' ἃς θυηπολοῦσι πείθοντες οὐ μόνον ιδιώτας ἀλλὰ καὶ πόλεις, ὡς ἄρα λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων διὰ θυσιῶν καὶ παιδιᾶς ἡδονῶν εἰσὶ μὲν ἔτι ζῶσιν, εἰσὶ δὲ καὶ τελευτήσασιν, ἃς δὴ τελετὰς καλοῦσιν, αἰ τῶν ἐκεῖ κακῶν ἀπολύουσιν ἡμᾶς, μὴ θύσαντας δὲ δεινὰ περιμένει.

B 5a = Platón, Leges II; 669d

ποιηταὶ δ' ἀνθρώπινοι σφόδρα τὰ τοιαῦτα ἐμπλέκοντες καὶ συγκυκῶντες ἀλόγως γέλωτ' ἂν παρασκευάζοιεν τῶν ἀνθρώπων ὅσους φησὶν Ὀρφεὺς λαχεῖν ὥραν τῆς τέρψιος.

B 6 = Platón, Leges IV; 715e-716a

ὁ μὲν δὴ θεός, ὥσπερ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος, ἀρχὴν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἀπάντων ἔχων, εὐθείαι περαίνει κατὰ φύσιν περιπορευόμενος. τῶι δ' αἰὲς ξυνέπεται Δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός, ἧς ὁ μὲν εὐδαιμονήσειν μέλλων ἐχόμενος ξυνέπεται ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος, ὁ δὲ τις ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας, ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς, ἢ καὶ σώματος εὐμορφίαι ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίαι φλέγεται τὴν ψυχὴν μεθ' ὕβρεως...

καταλείπεται ἔρημος θεοῦ, καταλειφθεὶς δὲ καὶ ἔτι ἄλλους τοιούτους
προσλαβῶν σκιρτᾷ ταράττων πάντα ἅμα, καὶ πολλοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναί τις,
μετὰ δὲ χρόνον οὐ πολὺν ὑποσχῶν τιμωρίαν οὐ μεμπτήν τῇ Δίκῃ ἑαυτὸν τε καὶ
οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησεν.

Cfr. Pseudo-Aristotelés, De mundo 7 (Kern, Orphicorum fragmenta 21a.2):

Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

B 6a = Platón, Leges VIII; 829de

μηδέ τινα τολμᾶν αἰδεῖν ἀδόκιμον μοῦσαν μὴ κρινάντων τῶν νομοφυλάκων,
μηδ' ἂν ἡδίων ἢ τῶν Θαμύρου τε καὶ Ὀρφείων ὕμνων.

B 7 /1 = Platón, Symposium 218b

πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου [Sokrates] μανίας τε καὶ βακχείας· διὸ
πάντες ἀκούσεσθε ... οἱ δὲ οἰκέται, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐστὶν βέβηλός τε καὶ ἄγροικος,
πύλας πάνυ μεγάλας τοῖς ὤσιν ἐπίθεσθε.

B 7 /2 = Pseudo-Iústinos, Cohortatio ad gentiles 15c5 Morel = fr. 245,1 Kern

φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί· θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι.

B 8 = Platón, Tímaios 40de

περὶ δὲ τῶν ἄλλων δαιμόνων εἰπεῖν καὶ γνῶναι τὴν γένεσιν μεῖζον ἢ καθ' ἡμᾶς,
πειστέον δὲ τοῖς εἰρηκόσιν ἔμπροσθεν, ἐκγόνοις μὲν θεῶν οὖσιν, ὡς ἔφασαν,
σαφῶς δὲ πού τούς γε αὐτῶν προγόνους εἰδόσιν ... οὕτως οὖν κατ' ἐκείνους ἡμῖν
ἡ γένεσις περὶ τούτων τῶν θεῶν ἐχέτω καὶ λεγέσθω· Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ παῖδες
Ὠκεανός τε καὶ Τηθύς ἐγενέσθην, τούτων δὲ Φόρκυς Κρόνος τε καὶ Ῥέα καὶ ὅσοι
μετὰ τούτων, ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας Ζεὺς Ἥρα τε καὶ πάντες ὅσους ἴσμεν
ἀδελφοὺς λεγομένους αὐτῶν, ἔτι τε τούτων ἄλλους ἐκγόνους.

B 9 /1 = Aristotelés, Metaphysica XII,6; 1071b26

καίτοι εἰ ὡς λέγουσιν οἱ θεολόγοι οἱ ἐκ Νυκτὸς γεννῶντες ἢ ὡς οἱ φυσικοὶ ἦν ὁμοῦ πάντα χρήματα' (DK 59 B 1) φασί, τὸ αὐτὸ ἀδύνατον.

B 9 /2 = Aristotelés, *Metaphysica* XIV,4; 1091b4

οἱ δὲ ποιηταὶ οἱ ἀρχαῖοι ταύτη ὁμοίως, ἢ βασιλεύειν καὶ ἄρχειν φασίν οὐ τοὺς πρώτους οἷον Νύκτα καὶ Οὐρανὸν ἢ Χάος ἢ Ὀκεανόν, ἀλλὰ τὸν Δία.

B 10 = Aristotelés, *Metaphysica* I,3; 983b27

εἰσὶ δὲ τινες οἱ καὶ τοὺς παμπαλαίους καὶ πολὺ πρὸ τῆς νῦν γενέσεως καὶ πρώτους θεολογήσαντας οὕτως (cfr. Thales) οἶονται περὶ τῆς φύσεως ὑπολαβεῖν Ὀκεανόν τε γὰρ καὶ Τηθὺν ἐποίησαν τῆς γενέσεως πατέρας (cfr. B 2) καὶ τὸν ὄρκον τῶν θεῶν ὕδωρ, τὴν καλουμένην ὑπ' αὐτῶν Στύγα τῶν ποιητῶν τιμιώτατον μὲν γὰρ τὸ πρεσβύτατον ὄρκος δὲ τὸ τιμιώτατόν ἐστιν. εἰ μὲν οὖν ἀρχαία τις αὕτη καὶ παλαιὰ τετύχηκεν οὔσα περὶ τῆς φύσεως ἢ δόξα, τάχ' ἂν ἄδηλον εἶη (cfr. B 11), Θαλῆς μὲντοι λέγεται οὕτως ἀποφύνασθαι περὶ τῆς πρώτης αἰτίας.

B 10a = Aristotelés, *De generatione animalium* II,1; 734a16

ἢ γὰρ τοὶ ἅμα πάντα γίγνεται τὰ μόρια, οἷον καρδία πλεύμων ἥπαρ ὀφθαλμὸς καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, ἢ ἐφεξῆς ὥσπερ ἐν τοῖς καλουμένοις Ὀρφείως ἔπεσιν· ἐκεῖ γὰρ ὁμοίως φησὶ γίγνεσθαι τὸ ζῶιον τῆι τοῦ δικτύου πλοκῆι.

B 11 /1 = Aristotelés, *De anima* I,5; 410b22

φαίνεται γὰρ τὰ τε φυτὰ ζῆν οὐ μετέχοντα φορᾶς οὐδ' αἰσθήσεως καὶ τῶν ζώων πολλὰ διάνοιαν οὐκ ἔχειν. εἰ δὲ τις καὶ ταῦτα παραχωρήσειε καὶ θεῖη τὸν νοῦν μέρος τι τῆς ψυχῆς, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ αἰσθητικόν, οὐδ' ἂν οὕτω λέγοιεν καθόλου περὶ πάσης ψυχῆς οὐδὲ περὶ ὅλης οὐδεμιᾶς. τοῦτο δὲ πέπονθε καὶ ὁ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ἔπεσι καλουμένοις λόγος· φησὶ γὰρ τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ ὅλου εἰσιέναι ἀναπνεόντων, φερομένην ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

B 11 /2 = Filoponos, In Aristotelis libros de anima comm. p. 186,24

‘λεγόμενοι’ εἶπεν, ἐπειδὴ μὴ δοκεῖ Ὀρφέως εἶναι τὰ ἔπη, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς
Περὶ φιλοσοφίας λέγει (fr. 7 Rose):

αὐτοῦ μὲν γὰρ εἰσι τὰ δόγματα, ταῦτα δὲ φασιν Ὀνομάκριτον ἐν ἔπεσι
κατατεῖναι.

B 11 /3 = Aelianus, Varia historia VIII,6

τῶν ἀρχαίων φασὶ Θραϊκῶν μηδένα ἐπίστασθαι γράμματα ... ἐνθεν τοι καὶ
τολμῶσι λέγειν μηδὲ τὸν Ὀρφέα σοφὸν γεγονέναι Θραϊκα ὄντα, ἀλλ’ ἄλλως
τοὺς μύθους αὐτοῦ κατεψεῦσθαι· ταῦτα Ἀνδροτίων λέγει (fr. 36 FHG I,375).

B 11 /4 = Tatianos, Oratio ad Graecos 41,1; p. 42,4

Ὀρφεὺς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἡρακλεῖ γέγονεν, ἄλλως τε καὶ τὰ εἰς αὐτὸν
ἐπιφερόμενά φασιν ὑπὸ Ὀνομακρίτου τοῦ Ἀθηναίου συντετάχθαι γενομένου
κατὰ τὴν Πεισιστρατιδῶν ἀρχὴν περὶ τὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα (580/577 BC).
τοῦ δὲ Ὀρφέως Μουσαῖος μαθητής.

B 12 /1 = Damaskios, De principiis 124 (I,319,8 Ruelle)

ἢ δὲ παρὰ τῷ Περιπατητικῷ Εὐδήμῳ (fr. 117 Speng.) ἀναγεγραμμένη ὡς τοῦ
Ὀρφέως οὔσα Θεολογία πᾶν τὸ νοητὸν ἐσιώπησεν ... ἀπὸ δὲ τῆς Νυκτὸς
ἐποιήσατο τὴν ἀρχὴν, ἀφ’ ἧς καὶ Ὅμηρος, εἰ καὶ μὴ συνεχῆ πεποιήται τὴν
γενεαλογίαν, ἴστησιν· οὐ γὰρ ἀποδεκτέον Εὐδήμου λέγοντος ὅτι ἀπὸ Ὀκεανοῦ
καὶ Τηθύος ἄρχεται (Ilias XIV, 302 Ὀκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν).
φαίνεται γὰρ εἰδῶς καὶ τὴν Νύκτα μεγίστην οὕτω θεόν, ὡς καὶ τὸν Δία σέβεσθαι
αὐτήν· ἄζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῆ ἀποθύμια ἔρδοι. (Ilias 14,261) ἀλλ’ Ὅμηρος μὲν
καὶ αὐτὸς ἀρχέσθω ἀπὸ Νυκτὸς. Ἡσίοδος δὲ μοι δοκεῖ πρῶτον γενέσθαι τὸ Χάος
ἱστορῶν τὴν ἀκατάληπτον τοῦ νοητοῦ καὶ ἠνωμένην παντελῶς φύσιν
κεκληκέναι Χάος, τὴν δὲ Γῆν [πρώτην] ἐκεῖθεν παράγειν ὡς τινα ἀρχὴν τῆς ὅλης
γενεᾶς τῶν θεῶν. εἰ μὴ ἄρα Χάος μὲν τὴν δευτέραν τῶν δυεῖν ἀρχῶν, Γῆν δὲ καὶ
Τάρταρον καὶ Ἔρωτα τὸ τριπλοῦν νοητόν, τὸν μὲν Ἔρωτα ἀντὶ τοῦ τρίτου, ὡς

κατὰ ἐπιστροφὴν θεωρούμενον (τοῦτο γὰρ οὕτως ὀνομάζει καὶ Ὀρφεὺς ἐν ταῖς Ῥαψωδίαις) ...

B 12 /2 = Damaskios, De principiis 123 = 60 K. (316,18 Ruelle)

ἐν μὲν τοίνυν ταῖς φερομέναις ταύταις Ῥαψωδίαις Ὀρφικαῖς ἢ θεολογία ἤδη τίς ἐστίν ἢ περὶ τὸ νοητόν, ἦν καὶ οἱ φιλόσοφοι διερμηνεύουσιν, ἀντὶ μὲν τῆς μιᾶς τῶν ὄλων ἀρχῆς τὸν Χρόνον τιθέντες, ἀντὶ δὲ τοῖν δυεῖν Αἰθέρα καὶ Χάος, ἀντὶ δὲ τοῦ ὄντος ἀπλῶς τὸ ὠϊὸν ἀπολογιζόμενοι, καὶ τριάδα ταύτην πρώτην ποιῶντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν τελεῖν ἤτοι τὸ κυούμενον καὶ τὸ κύον ὠϊὸν τὸν θεὸν ἢ τὸν ἀργῆτα χιτῶνα ἢ τὴν νεφέλην, ὅτι ἐκ τούτων ἐκθρῶσκει ὁ Φάνης· ἄλλοτε γὰρ ἄλλα περὶ τοῦ μέσου φιλοσοφοῦσιν ... τὴν δὲ τρίτην τὸν Μῆτιν ὡς νοῦν, τὸν Ἡρικεπαῖον ὡς δύναμιν, τὸν Φάνητα αὐτὸν ὡς πατέρα ... τοιαύτη μὲν ἢ συνήθης Ὀρφικὴ θεολογία.

B 12 /3 = Achilleus Tatios, Isagoga excerpta 4,42; p. 33,17 Maass

τὴν δὲ τάξιν, ἣν δεδώκαμεν τῷ σφαιρώματι, οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι παραπλησίαν εἶναι τῇ ἐν τοῖς ὠιοῖς· ὄν γὰρ ἔχει λόγον τὸ λέπυρον ἐν τῷ ὠϊῷ, τοῦτον ἐν τῷ παντὶ ὁ οὐρανός, καὶ ὡς ἐξήρηται τοῦ οὐρανοῦ κυκλοτερῶς ὁ αἰθήρ, οὕτως τοῦ λεπύρου ὁ ὕμην.

B 13 /1 = Damaskios, De principiis 123 (I,317,15 Ruelle)

ἢ δὲ κατὰ τὸν Ἱερώνυμον φερομένη καὶ Ἑλλάνικον [Ὀρφικὴ θεολογία], εἶπερ μὴ καὶ ὁ αὐτός ἐστιν, οὕτως ἔχει·

ὔδωρ ἦν, φησίν, ἐξ ἀρχῆς καὶ ὕλη, ἐξ ἧς ἐπάγη ἢ γῆ, δύο ταύτας ἀρχὰς ὑποτιθέμενος πρῶτον, ὔδωρ καὶ γῆν ... τὴν δὲ τρίτην ἀρχὴν μετὰ τὰς δύο γεννηθῆναι μὲν ἐκ τούτων, ὕδατος φημι καὶ γῆς, δράκοντα δὲ εἶναι κεφαλὰς ἔχοντα προσπεφυκυίας ταύρου καὶ λέοντος, ἐν μέσῳ δὲ θεοῦ πρόσωπον, ἔχειν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὠμων πτερά, ὠνομάσθαι δὲ Χρόνον ἀγήραον καὶ Ἡρακλῆα τὸν αὐτόν. συνεῖναι δὲ αὐτῷ τὴν Ἀνάγκην, φύσιν οὔσαν τὴν αὐτὴν καὶ Ἀδράστειαν, ἀσώματον διωργιωμένην ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, τῶν περάτων αὐτοῦ

ἐφαπτομένην. ταύτην οἶμαι λέγεσθαι τὴν τρίτην ἀρχὴν κατὰ τὴν οὐσίαν ἐστῶσαν, πλὴν ὅτι ἀρσενόθηλυν αὐτὴν ὑπεστήσατο πρὸς ἔνδειξιν τῆς πάντων γεννητικῆς αἰτίας ... ὁ Χρόνος οὗτος ὁ δράκων γεννᾶται τριπλὴν γονήν· Αἰθέρα, φησί, νοτερόν καὶ Χάος ἄπειρον καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις Ἑρεβος ὀμιχλῶδες ... ἀλλὰ μὴν ἐν τούτοις ὁ Χρόνος ὦϊόν ἐγέννησεν ... καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις θεὸν ἀσώματον, πτέρυγας ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντα χρυσᾶς, ὃς ἐν μὲν ταῖς λαγῶσι προσπεφυκυίας εἶχε ταύρων κεφαλᾶς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δράκοντα πελώριον παντοδαπαῖς μορφαῖς θηρίων ἰνδαλλόμενον ... καὶ ἥδ' ἡ θεολογία Πρωτόγονον ἀνυμνεῖ καὶ Δία καλεῖ πάντων διατάκτορα καὶ ὅλου τοῦ κόσμου· διὸ καὶ Πᾶνα καλεῖσθαι.

B 13 /2 = Athénagorás, Legatio sive Supplicatio pro Christianis 18,3; p. 20 Schw.

... Ὅρφέως δὲ ὃς καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν [θεῶν] πρῶτος ἐξηῦρεν καὶ τὰς γενέσεις διεξῆλθεν καὶ ὅσα ἐκάστοις πέπρακται εἶπεν καὶ πεπίστευται παρ' αὐτοῖς ἀληθέστερον θεολογεῖν, ὧι καὶ Ὅμηρος τὰ πολλὰ καὶ περὶ θεῶν μάλιστα ἔπεται, καὶ αὐτοῦ τὴν πρώτην γένεσιν αὐτῶν ἐξ ὕδατος συνιστάντος Ὡκεανός, ὃσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται' (E 201). ἦν γὰρ ὕδωρ ἀρχὴ κατ' αὐτὸν τοῖς ὅλοις, ἀπὸ δὲ τοῦ ὕδατος ἰλὺς κατέστη, ἐκ δὲ ἐκατέρων ἐγεννήθη ζῶιον δράκων προσπεφυκυῖαν ἔχων κεφαλὴν λέοντος, διὰ μέσου δὲ αὐτῶν θεοῦ πρόσωπον, ὄνομα Ἡρακλῆς καὶ Χρόνος. οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἐγέννησεν ὑπερμέγεθες ὦϊόν, ὃ συμπληρούμενον ὑπὸ βίας τοῦ γεγεννηκότος ἐκ παρατριβῆς εἰς δύο ἐρράγη. τὸ μὲν οὖν κατὰ κορυφὴν αὐτοῦ Οὐρανὸς εἶναι ἐτελέσθη, τὸ δὲ κάτω ἐνεχθὲν Γῆ· προῆλθε δὲ καὶ θεὸς τις δισώματος. Οὐρανὸς δὲ Γῆι μιχθεὶς γεννᾷ θηλείας μὲν Κλωθῶ Λάχεσιν Ἄτροπον, ἄνδρας δὲ Ἐκατόγχειρας Κόττον Γύγην Βριάρεων καὶ Κύκλωπας Βρόντην καὶ Στερόπην καὶ Ἄργην· οὓς καὶ δήσας κατεταράρρωσεν, ἐκπεσεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν παιδῶν τῆς ἀρχῆς μαθῶν. διὸ καὶ ὀργισθεῖσα ἡ Γῆ τοὺς Τιτᾶνας ἐγέννησεν·

κούρους δ' Οὐρανίωνας ἐγείνατο πότνια Γαῖα,

οὓς δὴ καὶ Τιτῆνας ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,

οὐνεκα τεισάσθην μέγαν Οὐρανὸν ἀστερόεντα.

B 14 = Pseudo-Démosthénés, c. Aristog. I,11

καὶ τὴν ἀπαραίτητον καὶ σεμνὴν Δίκην ἦν ὁ τὰς ἀγιωτάτας τελετὰς ἡμῖν
καταδείξας Ὀρφεὺς παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον φησὶ καθημένην πάντα τὰ τῶν
ἀνθρώπων ἐφορᾶν.

B 15 /1 = Marm. Par.; FGrHist. 239 A 14; II,995

[ἀφ' οὗ Ὀρφεὺς ὁ Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης] υἱὸς τὴν ἑαυτοῦ ποίησιν ἐξέθηκε,
Κόρης τε ἀρπαγὴν καὶ Δήμητρος ζήτησιν καὶ τὸν αὐτοῦ[ρ]γηθέντα αὐτῇ σπόρον,
ὃν ἐδίδαξε τὸ πλῆθος [?] τῶν ὑποδεξαμένων τὸν καρπὸν...

B 15 /2 = Themistios, Oratio 30; p. 422 Dind. = Orph. Argonautica 26

Δήμητρος τε πλάνην καὶ Φερσεφόνης μέγα πένθος, θεσμοφόρος θ' ὡς ἦν.

B 15a = Papyr. Berol. 44 (Berl. Klassikertexte V, 1, 8) col. 1, 1-7 n.

[Ὀρφεὺς υἱὸς ἦν Οἰάγ]ρου καὶ Καλλιόπης τῆς [Μούσης, ὁ δὲ Μουσ]ῶν βασιλεὺς
Ἀπόλλων τού[τ]ω ἐπέπνευσεν, ὅθεν] ἔνθεος γενόμενος [ἐποίησεν τοὺς ὕμνους,]
οὓς ὀλίγα Μουσαῖος ἐπα[νορθώσας κατέγο]ραψεν· παρέδωκεν δὲ [τὰ Ὀρφέως
ὄργι]α σέβεσθαι Ἑλλησίν τε καὶ [βαρβάροις, καὶ κ]α[θ'] ἕκαστον σέβημα ἦν
ἐπιμελέστατος περὶ] τελετὰς καὶ μυστήρια καὶ [καθαροὺς καὶ] μαντεῖα. τ[ῆ]ν
Δ[ή]μητρα θε[ᾶ]ν...

col. 2, 1

[ἦν Ὀρφεὺς [μὲ]ν Διὸς ἀδελφὴν παραδέδωκεν, οἱ δὲ μητέρα· ὧν οὐθὲν τῶν
εὐσεβούντων εἰς ἐπίμνησιν ποιητέον. ἔχει γὰρ ἐκ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατρὸς
ἀρχήν, Φερσεφόνη[ς ἰ]α πλ]εκούσης συμπαρουσῶν τῶν [Ὀ]κεα]νοῦ θυγατέρων
ὧν ὀνόματα τα[ῦ]τα ἐκ τῶν] Ὀρφέως ἐπῶν.

col. 4

τὴν συμφοράζουσαν στενάχειν ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς· Καλλιόπης δὲ καὶ
Κλεισιδίκης καὶ Δημωνάσσης[?] μετὰ τῆς βασιλίσσης ἐφ' ὑδρείαν ἐλθουσῶν

πυνθάνεσθαι τῆς Δήμητρος ὡς θνητῆς τινος, χρείας δ' ἔνεκά τινος αὐτὴν παραγεγονέναι ὁ Μουσαῖος διὰ τῶν ἐπῶν αὐτοῦ λέγων ἐστίν.

col. 6

ἄφρονες ἄνθρωποι δυστλήμονες [οὔτε κακοῖο ὑμῖν ἐπ]ερ[χομένου
πρ]ογνώμονες οὔτ' ἀγαθοῖο.

col. 7:

εἰμι δὲ Δημήτηρ ὠρηφόρ[ος ἀγλαό]δωρος. τίς θεὸς οὐράνιος ἢ ἐ θνητῶν
ἀνθρώπων ἤρπασε Φερσεφόνην καὶ [ἔον φίλον ἤπα]φε θυμόν; ὅθεν Κάθοδος
λέγεται.

B 16 = Apollónios Rhod. Argonautica I,494

... ἂν δὲ καὶ Ὀρφεύς
λαιῆι ἀνασχόμενος κίθαριν πείραζεν ἀοιδῆς.
ἦιδεν δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα
τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῆι συναρηρότα μορφῆι
νεῖκεος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα·
ἠδ' ὡς ἔμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
ἄστρα σεληναίη τε καὶ ἡελίοιο κέλευθοι·
οὔρεά θ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες
αὐτῆσιν νύμφησι καὶ ἔρπετὰ πάντ' ἐγένοντο.
ἦιδεν δ' ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε
Ὀκεανὶς νιφόεντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο·
ὥς τε βίηι καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἵκαθε τιμῆς,
ἠδὲ Ῥέηι, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ὀκεανοῖο·
οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἀνασσον,
ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδῶς
Δικταῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέος, οἱ δέ μιν οὔπω
γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῶι
βροντῆι τε στεροπῆι τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ὀπάζει.

B 17 = I. G. XIV n. 638 Kaibel; Harrison–Murray, *Prolegomena* 661ff. Comparetti *Laminette Orfiche*, Fir. 1910, p. 32

εὐρήσσεις δ' Ἄϊδαο δόμων ἐπ' ἀριστερὰ κρήνην,
 παρ' δ' αὐτῆι λευκὴν ἐστηκυῖαν κυπάρισσον·
 ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας.
 εὐρήσεις δ' ἑτέραν, τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης
 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον· φύλακες δ' ἐπίπροσθεν ἕασιν.
 εἰπεῖν· Ἐγὼ παῖς εἰμι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 αὐτὰρ ἐμοὶ γένος οὐράνιον· τόδε δ' ἴστε καὶ αὐτοί·
 δίψῃ δ' εἰμ[ι] αὕη καὶ ἀπόλλυμαι· ἀλλὰ δότ' αἶψα
 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης·
 καὶ[τοί] σ[ο]ι δώσουσι πιεῖν θεῆς ἀπ[ὸ] κρήνης,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἄλλοισι μεθ' ἠρώεσσι ἀνάξει[ς].

B 17a = B. C. Hell. XVII,121; Harr.–Murr. 662. Comp. 37

A. δίψαι αὖος ἐγὼ καὶ ἀπόλλυμαι.

B. ἀλλὰ πιέμ [μ]οι κράνας αἰενάω ἐπὶ δεξιᾷ, τῇ κυφάρισσος. τίς δ' ἐσί; πῶ δ' ἐσί;

A. Γᾶς υἱός ἤμι καὶ Ὀρανῶ ἀστερόεντος.

B 18 = I. G. XIV,641,1; Comp. 1

ἔρχομαι ἐκ κοθαρῶ[ν], κοθαρὰ χθονί[ων] βασιλεία,
 Εὐκλῆς, Εὐβουλεύς τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ὑμῶν γένος ὄλβιον εὐχομαι εἶμεν,
 ἀλλὰ με Μοῖρ[α] ἐδάμασσε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 [] καὶ ἀστεροβλήτα κεραυνόν.
 κύκλου δ' ἐξέπταν βαρυπενθέος ἀργαλέοιο,
 ἰμερτοῦ δ' ἐπέβαν στεφάνου ποσὶ καρπαλίμοισι,
 Δεσποίνας δ[ὲ] ὑπὸ κόλπον ἔδυν χθονίας βασιλείας·
 ἰμερτοῦ δ' ἀπέβαν στεφάνου ποσὶ καρπαλίμοισι.

ὄλβιε καὶ μακαριστέ, θεὸς δ' ἔσσι ἀντὶ βροτοῖο'.
ἔριφος ἐς γάλ' ἔπετον.

B 19 = I. G. XIV,641,2; Comp. 21

ἔρχομαι ἐκ καθαρῶν [χθονίων] καθαρά, χθονίων βασιλεία,
Εὐκλε καὶ Εὐβουλεῦ καὶ [ῥσοι] θεοὶ δαίμονες ἄλλοι
καὶ γὰρ ἐγὼν ὑμῶν γένος εὐχομαι ὄλβιον εἶναι,
ποιανὸν δ' ἀνταπέτεισ[α] ἔργων ἔνεκ[α] οὔτι δικαίων,
εἴτε με Μοῖρ[α] ἐδαμάσατο [?] [***
***] στεροπῆτι κεραυνῶι.
νῦν δ' ἰκέτι[ς ἤ]κω παρ' ἀγαυὴν Φερσεφόνειαν,
ὥς με πρόφρων πέμψηι ἔδρας εἰς εὐαγε[όν]τω[ν].

B 19a = Diels in Kleinerts Philotesia (Berl. 1907) 39; Comp. 43

ἔρχεται ἐκ καθαρῶν καθαρά, χθονίων βασιλεία,
Εὐκλεες Εὐβουλεῦ τε, Διὸς τέκος ἀγλά', ἔχω δὲ
Μνημοσύνης τόδε δῶρον ἀοίδιμον ἀνθρώποισιν.
ἸΚαικιλία Σκουνδεῖνα, νόμωι ἴθι δῖα γεγῶσα'.

B 20 = I. G. XIV 642; Comp. 6

ἀλλ' ὀπόμε ψυχὴ προλίπη φάος ἀελίοιο,
δεξιὸν εἰ[ῖ]σ[ι]θι ἄς δεῖ τινα πεφυλαγμένον εὔ μάλα πάντα.
χαῖρε παθῶν τὸ πάθημα· τὸ δ' οὔπω πρόσθ[ε] ἐπεπόνθεις·
θεὸς ἐγένου ἐξ ἀνθρώπου· ἔριφος ἐς γάλα ἔπετες.
χαῖρε, χαῖρε, δεξιὰν ὁδοιπορ[ῶν]
Λειμῶνάς τ[ε] ἱεροῦς καὶ ἄλσεα Φερσεφονείας.

B 21 = Diels, Orphischer Demeterhymnus (Festschr. f. Gomperz) 1ff. Comp. 10

πρατογόνωι Γῆι ματρὶ ἔφη Κυβελήια Κόρρα·
... Δήμητρος ... πανόπτα Ζεῦ ...

Ἦλιε Πῦρ διὰ πάντ' ἄσθη νίσεαι, ὅτε Νίκαις
 ἠδὲ Τύχαις ἐφάνης [καὶ ὁμοῦ] παμμήστορι Μοίραι,
 τῆι τοι γάννυα πιαίνεις τῆι σῆι, κλυτὲ δαῖμον,
 δεσποτεΐαι· τὴν πάντα δαμαστά, [τὰ] πάντα κρατυντά,
 ἐμβρόντητα δὲ πάντα· [τὰ] Μοίρης τλητέα πάντη.
 μητέρι Πῦρ μὲν μ' ἄγ[ε], εἰ νῆστις οἶδ' [ὑπομεῖναι],
 ἐπτά τε νῆστιν νυξὶν ἢ μεθ' ἡμέραν [?] ἐλινύεν.
 ἐπτῆμαρ τὴν νῆστις ἔην, Ζεῦ Ὀλύμπιε καὶ πανόπτα
 Ἄλιε ...

B 22 = Kléméns Alexandrijský, Stromata V,49,3-4

οὐχὶ καὶ Ἐπιγένης ἐν τῷ Περὶ τῆς Ὀρφέως ποιήσεως τὰ ἰδιάζοντα παρ' Ὀρφεῖ
 ἐκτιθέμενός φησι „κερκίσι καμπυλόχοισι“ τοῖς ἀρότροις μηνύεσθαι, „στήμοσι“ δὲ
 τοῖς αὐλαξι, „μίτον“ δὲ τὸ σπέρμα ἀλληγορεῖσθαι καὶ „δάκρυα Διός“ τὸν ὄμβρον
 δηλοῦν, „Μοίρας“ τε αὖ τὰ μέρη τῆς σελήνης, τριακάδα καὶ πεντεκαιδεκάτην καὶ
 νουμηνίαν· διὸ καὶ „λευκοστόλους“ αὐτὰς καλεῖν τὸν Ὀρφέα φωτὸς οὔσας μέρη.
 (4) πάλιν „ἄνθιον“ μὲν τὸ ἔαρ διὰ τὴν φύσιν, „ἀργίδα“ δὲ τὴν νύκτα διὰ τὴν
 ἀνάπαυσιν καὶ „Γοργόνιον“ τὴν σελήνην διὰ τὸ ἐν αὐτῇ πρόσωπον,
 „Ἀφροδίτην“ τε τὸν καιρὸν καθ' ὃν δεῖ σπεῖρειν λέγεσθαι παρὰ τῷ θεολόγῳ.

B 23 = Greek Papyri from Gurob edited by G. Smyly, Cunningham Memoirs n. 12, Dublin
 1921 n. 1 M. Tierney Classic. Quart. 16 (1922) 77

.ασταε.. [ί]να εὖρηι
 ωμα...υνλεγε
 διὰ τὴν τελετήν
 ἔτεμον ποινὰς πατέ[ρων
 σῶισόμ με Βριμώ με
 Δημήτηρ τε Ἰέα
 Κούρητές τε ἔνοπλοι

ωμεν
 [ἵ]να ποιῶμεν ἱερά καλά
 .νηι κριός τε τράγος τε
 ἀπερίσια δῶρα
 .ου καὶ ἐπὶ ποταμοῦ νομῶι
 ανων τοῦ τράγου
 τὰ δὲ λοιπὰ κρα κρέα ἐσθιέτω
 βέβηλ]ος μὴ ἐφοράτω
 λλου ἀναθεὶς εἰς τὸ ἀνηγε
 αλων εὐχή [vacat]
 νον καὶ Εὐβουλέα καλῶ
 .ας ευηας κικλήσκω
 ..ιτοφίλους σὺ ἀπαυάνας
 [Δ]ήμητρος καὶ Παλλάδος ἡμῖν
 [βασι]λεῦ Ἴρικεπαῖγε σῶισόμ με
 [Φάν]ητα· εἷς Διόνυσος σύμβολα
 υρα θεὸς διὰ κόλπου
 ν ἔπιον ὄνος βουκόλος
 γιας σύνθεμα· ἄνω κάτω τοῖς
 καὶ ὅ σοι ἐδόθη ἀνηλῶσαι
 [ε]ἰς τὸν κάλαθον ἐμβαλῖν
 [κ]ῶνος ὄμβος ἀστράγαλοι
 ἢ ἔσοπτρος [vacat]